

[Forsvarsministeren]

om forsvaret, skulle være en slags oprustningspolitik, så synes jeg, at hr. Gert Petersen skulle spørge dem, det rent praktisk drejer sig om, nemlig forsvarrets egne folk. Spørg den menige, spørg konstablen, spørg officerne, spørg andre, som for en dels vedkommende skal ud af systemet, fordi der ikke er penge til at have dem i systemet. Spørg, om de våben osv., de har, er ét hundrede procent tilfredsstillende. Hr. Gert Petersen vil sikkert høre mange meninger om dette. Den indstilling, at dette er oprustningspolitik, tror jeg nok er en linje, alene hr. Gert Petersen følger sammen med – jeg må sige: heldigvis – et mindretal. Det er en vurdering af det forsvar, vi bør have, vi har fremlagt i forbindelse med forliget og i forbindelse med det, vi drøfter i dag.

Hr. Gert Petersen taler om krigsforebyggelse og mener, at den linje, han forfølger, alene er krigsforebyggende. Hr. Gert Petersen ved udmærket, at den beliggenhed, vi har, har vi haft nogle debatter om tidligere og også skrevet en hel del om, og jeg har haft lejlighed til at kommentere hr. Gert Petersens bog på det område, som jeg har respekteret på mange måder, men hvor jeg nok må sige, at det er en lidt enøjlet politik, der er lagt op til.

Hvis man forestiller sig en krigsforebyggelse, hvor dette land var totalt blødt for forsvar, så kunne hr. Gert Petersen risikere – det er hr. Gert Petersen aldrig rigtig gået ind på – at alt det, vi snakker om i forbindelse med suverænitetshævdelse, var forgæves. Jeg kan tage hr. Gert Petersen i hånden en dag, og så kan vi gå ud i søværnskommandoen og andre steder og høre, hvad der foregår hos flyverne, hvad der foregår rundt omkring os i luften og på vandet osv., høre om de småting eller lidt større ting, der foregår på forskellig vis. Jeg skal lade være at henvise til den russiske u-båd ved Sverige, men alligevel foregår der heromkring ting, ikke så stærkt måske, men af samme karat, i større eller mindre målestok, og det har noget at gøre med suverænitetshævdelse. Hvis vi ikke foretager os noget, og det er det, et forsvar bl.a. kan gøre, ja så anvendes salamitaktikken, og en skønne dag kommer de så tæt på, at der ikke er nogen, der vil forhindre dem i at gøre det. Hvem skal vi sende derud, hr. Gert Petersen? Skal vi tage politimanden i Antonigade, eller hvem skal vi sende derud til en så-

dan suverænitetshævdelse? Det er nu engang situationen på en lang række områder, hvad hr. Gert Petersen godt ved. Hvordan skulle vi hjælpe eksempelvis Cypern med en fredsbevarende styrke, hvis ikke Danmark havde et forsvar? Sådant er der en lang række ting, hvor forsvaret er inde, men det er jo en situation, som ikke rigtig vil gå ind hos hr. Gert Petersen, som han ikke rigtig vil anerkende.

Må jeg sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at den forstærkningsdrøftelse, jeg forestiller mig, først og fremmest skal foregå i forsvarsudvalget. Hvis nogle vil bringe den ned i salen, kan de jo gøre det. Men jeg forestiller mig naturligvis, at folketinget via forsvarsudvalget skal med i dette. Fri og ubundet er hr. Bilgrav-Nielsen jo altid af de tre grupperinger, som er til stede i det radikale venstre, det er klart.

Prisreguleringsmekanismen skal vi have fat i, siger hr. Bilgrav-Nielsen. Ja, det kan man selvfølgelig sige, og det er vi absolut villige til, men det er jo mere et finanslovs-spørgsmål end noget andet. Jeg ved ikke, om hr. Bilgrav-Nielsen forestiller sig, at lønninger og priser skal være underkastet andre forudsætninger hos forsvarrets folk end hos andre inden for statens regie. Det kunne være interessant at få at vide, om den opfattelse er til stede hos hr. Bilgrav-Nielsen.

Jeg har sagt om hr. Bilgrav-Nielsens kommende forslag, forstået jeg, om en totalforsvarskommission, at det bliver interessant. Længere kan jeg ikke strække mig. Jeg vil godt sige, at det var en venlig bemærkning, ikke specielt fordi det er en kommission, for det er noget med 10 år, det passer måske lidt ind i billedet, men der kunne måske være mange andre måder at gøre noget sådant på, og det må vi jo så se på til den tid. Det er jo ikke min regie, eventuelle totalforsvarskommissioner skal drøftes i; det er en anden regie. Forsvaret er jo kun en del af dette samlede totalforsvarskoncept.

Bemærkningerne vedrørende et forlig om en ny forstærkningspolitik har hr. Arne Christiansen sådan set allerede svaret på. Det, det her drejer sig om, er det, man, om jeg så må sige, må komme frem til med hensyn til, hvad der ligger i den plan, som SACOEUR har tilsendt os, og som nu behandles. Det skal behandles i regeringen, hvad der ligger i den, og derefter må man naturligvis rent po-